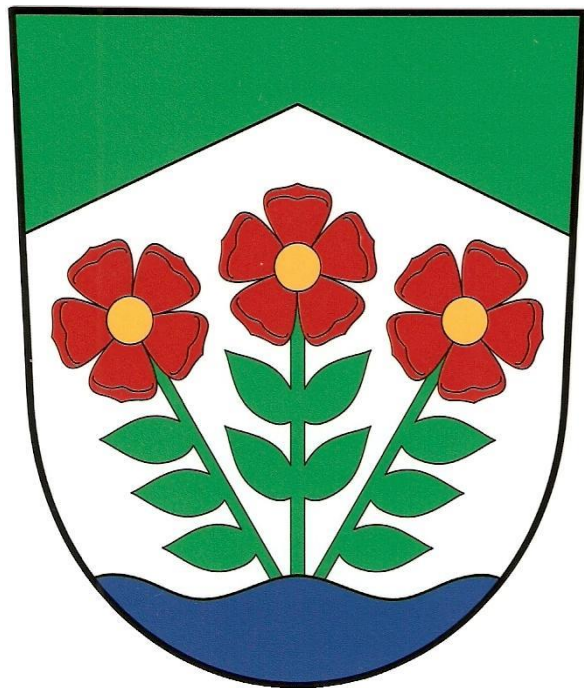

Kytínský

ZPRAVODAJ

1/2020

Kytínský zpravodaj, vychází 2x ročně

vydává Obecní úřad Kytín čp. 65, IČO: 00640794

Příspěvky včetně inzerce jsou přijímány na adrese obec@kytin.eu.
Uzávěrka příštího čísla je 31. 8. 2020. Elektronické vydání Zpravodaje je k dispozici na webu obce www.kytin.eu v sekci: Život v obci/Ostatní informace pro spoluobčany.

Nevyžádané příspěvky se přijímají v rozsahu max. 2200 znaků včetně mezer a 1 fotografie (min 300 dpi). Otištění příspěvků se řídí platným Tiskovým zákonem a Pravidly pro přijímání příspěvků, odsouhlasenými na Zasedání zastupitelstva dne 7. 2. 2018. Příspěvky nejsou honorovány, nevyžádané příspěvky se nevracejí. Za obsah textů odpovídají autoři.

Redakce: Jakub Hučín, Dagmar Čechová

Evidenční číslo periodického tisku: MK ČR E 23120

NEPRODEJNÉ

Pro vnitřní potřebu obce Kytín

Číslo 1/2020 je v pořadí 22. číslem Kytínského zpravodaje

Toto číslo vychází 5. 3. 2020

Pravidla pro přijímání příspěvků do Kytínského zpravodaje:

- Pravidla pro otištění příspěvku se vždy řídí aktuálně platným Tiskovým zákonem (aktuálně Zákon č. 46/2000).
- Zákonný nárok na otištění svého příspěvku má pouze člen zastupitelstva. Redakce však vítá názory a podněty i od ostatních občanů, a to na adrese obec@kytin.eu, případně ve fyzické podobě na adrese obecního úřadu. Termín pro odevzdání příspěvku do nejbližšího čísla Zpravodaje je vždy do 31. ledna, resp. do 31. srpna.
- Nevýžádané příspěvky budou vždy redakčně posouzeny a o jejich uveřejnění rozhoduje redakce.
- Nevýžádané příspěvky se přijímají v maximálním rozsahu 2200 znaků včetně mezer + případně 1 fotografie v tiskové kvalitě (min 300 dpi). Příspěvek musí být podepsán plným jménem autora. Tento limit platí pro každý takový příspěvek jednotlivě. O případném otištění více příspěvků od stejného autora rozhoduje redakce.
- U vyžádaných příspěvků (tedy takových, kde redakce o příspěvek autora požádá), bude vždy délka a podoba příspěvku individuálně dohodnuta.
- Redakce může publikované příspěvky upravovat a krátit. Plná původní verze příspěvku může být dle rozhodnutí redakce publikována na webu www.kytin.eu. Redakce může dle aktuální kapacity vydání individuálně rozhodnout o uveřejnění nekrácené či delší verze příspěvku.

Obsah:

Úvodem.....	2
Co by chtěl čtenářům sdělit starosta.....	3
Neumím přestat psát, dokud nenapíšu poslední tečku (rozhovor o spisovatelské vášni s Dášou Čechovou).....	4
<i>Ze života obce -</i>	
Dvacetileté výročí Domova Kytín.....	8
<i>Naše téma –</i>	
Co pálí naše lesy (rozhovor s vedoucím polesí Petrem Čechem).....	11
<i>Ze života obce -</i>	
Fotoreportáž z letošního kytínského masopustu.....	15
Spirála a Poutníkův trůn.....	17
Pozvání na akce v Kytíně	18
Informace obecního úřadu	20
Z receptů našich hospodyněk a hospodářů.....	28
Z kytínské kroniky – jaké byly ceny a platy před 100 lety.....	29

Úvodem

Březen, za kamna vlezem, duben, ještě tam budem... Zdá se, že letos tato pranostika až tak úplně neplatí. Už v polovině února nakvetlé sněženky, pučící tlupány, kvetoucí kočky... Snad nám je nějaký opožděný mráz znovu nespálí. Na druhou stranu nás počasí nijak zvlášť ven neláká, jedna vichřice za druhou, po suchém lednu někde skoro povodně. A tak možná přeci jen za těmi kamny ještě chvíli pobudem a vám snad přijde vhod další číslo Kytínského zpravodaje. A možná i proto, že si s Dášou Čechovou budeme povídat o psaní knížek. A v rozhovorech budeme pokračovat. V dalším mluví náš vedoucí polesí Petr Čech o kůrovci, který po Šumavě a dalších českých horách zasáhl i brdské lesy. A jestli se bude opakovat teplá zima jako letos, kdoví, co to s nimi udělá.

Ale jsou i věci, které nám dávají naději – Domov Kytín oslavil 20 let své existence, v obci se úspěšně rozvíjejí různé občanské aktivity a přinášíme i krátkou fotoreportáž z letošního masopustního průvodu. I zprávy z obecního úřadu jsou tentokrát trochu živější – v krátkém rozhovoru potkáte paní účetní Jitku Arnoldovou a Markétu Šlégrovou, která má na starosti evidenci obyvatel. Jejich práce zůstává sice na první pohled skrytá, ale bez ní by obec vůbec nefungovala.

A tak vám přejeme příjemné počtení, možná přeci jen i s teplým čajem po ruce.

Za realizační tým Kytínského zpravodaje Jakub Hučín

Co by chtěl čtenářům sdělit starosta

Vážení spoluobčané,

Máme tu rok 2020. Kdo ještě vzpomíná, když jsme se těšili na ten vzácný milník, a to rok 2000... To těch skoro dvacet let uteklo jak voda. Mně osobně nejrychleji uteklo posledních skoro deset let v pozici Vašeho starosty. Myslím si, že to už je slušná doba trochu si ji zbilancovat. Život v naší obci je, myslím, na slušné úrovni a

daří se nám ji držet ve stejné linii, ale samozřejmě je spousta věcí, které nám chybí. Je velká otázka, jestli se už aktivně nezačít zabývat výstavbou plnohodnotné školky, či prvostupňové školy. Naše demografická křivka tomu napovídá. Je třeba vše dobře zvážit a promyslet, ale myslím si, že už je aktuální se tímto projektem začít opravdu aktivně zabývat. Vše budeme probírat se zastupiteli, ale samozřejmě nás zajímá i Váš názor. Mně osobně se velmi líbí způsob, jakým tuto podobnou situaci vyřešila obec Líšnice.

Rád bych se zmínil i o nezvaných návštěvách, které nás také neminuly, tak jako široké okolí Prahy na sklonku minulého roku. Musím tímto poděkovat Policii ČR, která aktivně hned v začátku zasáhla zvýšeným monitoringem a dohledem našeho území a určitě přispěla k uklidnění situace. To ale neznamená, že bychom měli být neteční a nevšímaví. Je třeba se všimnout lidí či automobilů, které k nám do vesnice evidentně nepatří a jsou Vám čimkoliv podezřelí. Neváhat zavolat na telefon hlídky Policie ČR: 725 885 672 a výskyt takovéto osoby či vozidla jim nahlásit, oni osobu prověří a můžete být tímto k jejich práci nápomocni a uchránit tak svůj či sousedův majetek.

Dále bych rád velmi pogrataloval našemu autobusovému dopravci – firmě MARTIN UHER, která nekompromisně vyhrála vyhodnocení standardu kvality PID za rok 2019 a nechala tak za sebou i dopravní podnik hlavního města Prahy – opravdu velká poklona a gratulace a přidávám za Kytín, že vítězství je zasloužené.

K blížícímu se jaru Vám všem přeji hodně sil a energie a budme

k sobě vstřícní a tolerantní, ulehčí nám to všem život, nikoho to nic nestojí a je to fajn, když se k sobě lidé slušně chovají, stačí ten shon všude okolo, a tak ať alespoň tady doma v Kytíně máme příjemné a laskavé místo pro žití, děkuji Vám

Váš starosta Miloslav Holý

Náš rozhovor

Neumím přestat psát, dokud nenapišu poslední tečku

říká Dáša Čechová, kytínská autorka divadelních scénářů a knížek pro děti i dospělé

Kdy tě napadlo, že se chceš stát spisovatelkou?

Když se ohlédnu po svých začátcích, ještě jsem nechodila do školy a už jsem skládala básničky. Ve slohu jsem

vždycky vynikala, ale brala to jako samozřejmost. Bavilo mě to a milovala jsem domácí úkoly, kde se muselo něco vymýšlet a psát. Rozhodně jsem si ale neplánovala kariéru spisovatelky, což je jen dobře, protože u nás se tím uživit v podstatě nedá, takže jako povolání to může dělat jen pár lidí. Až na mateřské jsem z dlouhé chvíle začala psát divadelní scénáře, původně veršované pohádky pro děti a později i delší kusy pro dospělé. Mám jich za sebou asi 15 a docela dlouho jsem si s tím vystačila.

O jakých tématech tě láká psát?

Píšu to, co i sama čtu, takže nejradši dnešní příběhy, oficiálně je to žánr společenský román. Píšu o věcech, které zažívají lidé okolo mě a zejména ženy plus mínus v mém věku. Píše se mi o tom dobře, protože se do nich dokážu vcítit. Stává se mi, že mi lidi po dočtení (zatím elektronické verze) říkají: „To znám! Přesně takhle to chodí u nás doma!“ a pak se zamyslí nad

Náš rozhovor

poselstvím, které jsem příběhem chtěla říci. Co si z toho pro sebe vezmou, to už je na nich.

Kolik ti už vyšlo knížek?

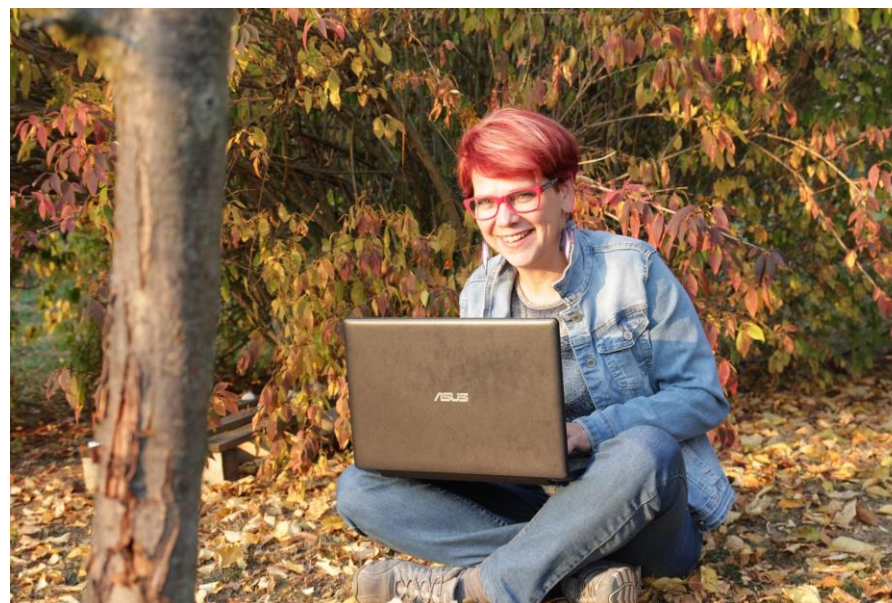
Zatím fyzicky existují pouze dětské příběhy, které se vyrábí v personalizované verzi vždy pro konkrétní dítě. Já napíšu příběh a výrobce do něj pak doplní osobní údaje a informace o dítěti, které se stane hlavním hrdinou příběhu. Je to velmi krásný osobní a unikátní dárek. Těchto příběhů mám aktuálně pět. Ale osobně za svoji skutečnou knihu budu považovat až první román, který mi za pár měsíců vyjde u jednoho z největších nakladatelství u nás. Prosadit se v nakladatelství není nic jednoduchého – v ČR vychází každý rok plus minus 16 tisíc knih – a trh je velmi malý, takže se nakladatelé hodně rozmýšlejí, než s někým smlouvu uzavrou. Mně to trvalo tři roky, ale snad už to teď s těmi dalšími bude jednodušší. Už mám pro ně připravené v záloze další dva hotové romány.

A momentálně na nějaké další knize pracuješ?

Aktuálně na to mám příliš práce. Snažím se uživit jako korektorka, editorka a literární redaktorka, takže většinu času strávím nad písmenky ostatních lidí opravami či přepisováním jejich textů. Svoje věci píšu jen ve fázích, kdy nemám rozdělané projekty pro jiné. Ono se totiž jednak špatně relaxuje od písmenek koukáním opět do písmenek, jen pro změnu svých, a jednak, já vždycky říkám, že jsem typ „spisovatel záchvatovitý“ a píšu živelně. Když mě to popadne, zavřu se na chatu a nevycházím, nepotřebuju jíst ani spát, psaní je pro mě jako droga. Druhý román jsem takhle napsala za 9 dní a třetí za 12. Úplně se v tom vymykám ostatním autorům, kteří se snaží psát pravidelně každý den.

Je psaní dřina, nebo se ten příběh odvíjí sám a ty ho jen zachycuješ, jak se v tobě objevuje?

To s tím právě úzce souvisí. Nejsem typ systematického autora, který by si připravil pevnou osnovu a pak pracoval podle ní. Já si nejdřív třeba při vaření nebo řízení příběh „namyslím“ nahrubo v hlavě a pak vycítím moment, kdy je zralý. Sednu a jen zapisuji slova, která ze mě vylétají sama. Zachycuji situace, které v hlavě vidím jako film. Takhle jsem psala i divadelní scénáře doslova přes noc. Jakmile začnu, neumím přestat, dokud nenapíšu poslední tečku.

Dá se vůbec nějaký takový příběh „vymyslet“? Nebo přijde sám od sebe?

Některá témata v sobě nosím roky a pak si prostě samy řeknou o fyzickou podobu. Prostě už musí ven. Jiná mě napadnou úplně samovolně. Téma třetího románu jsem skládala z drobností – na dovolené jsem zahlédla zajímavý dům a napadlo mě, co by se v něm asi mohlo odehrávat. Spojila jsem to s jednou formou, kterou jsem si chtěla vyzkoušet jako výzvu: příběh, který se v první části nějak odehraje, ale pak ho vidíme očima jiné osoby znovu a jinak. Je celý vymyšlený, do posledního detailu, na rozdíl od předchozích dvou, do nichž jsem promítla i kus ze sebe.

Nesvádí někdy takový příběh k tomu si něco z něj vyzkoušet i ve vlastním životě?

Mám to spíš naopak. V prvních dvou příbězích jsem zpracovávala něco, s čím jsem se sama potýkala. Čili nejdřív jsem si to odžila a pak to zpracovala, ale jinak. Zůstaly jen základní kameny, jako když zbouráte dům a z toho materiálu postavíte nový, úplně jiný. Ze třetího románu bych raději nic nezkoušela, protože se příběh točí okolo nejasného úmrtí.

Jak tvoje psaní vnímá tvé okolí, rodina...?

Kluci už jsou naštěstí velcí a samostatní, takže když předtím, než se odstěhuji na chatu, doma dostatečně navařím, nepostrádají mě. V podstatě bych mohla říct, že mi mé psaní tolerují, stejně jako manžel. Nic jiného jim ani nezbyvá, nezastavili by mě. To, že mi kniha skutečně vyjde a že to v naší zemi vůbec není samozřejmost, jim nejspíš nedochází, ale když jsem se radovala z podepsané smlouvy, těšili se se mnou. Myslím, že vidět mě tak šťastnou jim napovědělo, že je to „velká věc“. Hodně času trávím virtuálně i osobně s lidmi z branže a ti si samozřejmě uvědomují lépe, že je to velký krok, a přejí mi to.

Inspiruje tě v tvorbě nějak Kytín? Mám na mysli vesnické prostředí a vztahy v něm, nebo příroda...

Ten jsem zatím promítla jen do divadelního scénáře, do knihy ne. Teď mám v hlavě příběh, který pracuje se vztahy lidí z malé obce, takže tam nějaká inspirace bude, ale určitě nenechám děj odehrávat se v Kytíně, protože by lidé mohli mít tendenci se „poznávat“, a to je hrozně ošemetné. I když se něčím nebo někým inspirujete, v knižním příběhu jde ve výsledku stejně vždycky o fabulaci, vymyšlení. Některé detaily použijete věrné předloze – a lidé si pak myslí, že i zbytek musí být pravda. Literární text se ale od skutečného příběhu vždycky musí hodně lišit, aby v knize fungoval. Takže bude bezpečnější z toho Kytín vynechat.

Máš nějaký svůj literární vzor, který tě inspiruje?

Mám ráda autory, kteří píšou s lehkostí, aby se člověk při čtení nezasekával a nemusel příliš složitě hledat asociace a význam pod řádky. Čtení má být odpočinková činnost a má čtenáře bavit. Vyhledávám zejména české autory, třeba Radku Třeštíkovou nebo Patrika Hartla, a když mě k nim někdo přirovnává, vnímám to jako velkou poctu. Nikdy se svými knihami nebudu aspirovat na literární ceny ani se věnovat těžkým tématům typu holokaustu apod., i když je teď v módě. Doufám, že se u mých knih lidé budou bavit, příjemně si odpočinou a po dočtení jim zůstane v hlavě myšlenka, kterou jsem se jim snažila sdělit.

Jakub Hučín, foto archiv Dagmar Čechové

Dvacetileté výročí Domova Kytín

Ani jsme si neuvědomili, jak běží čas a najednou zjišťujeme, že někteří z nás jsou v našem domově již 20 let. Postupem času přibývali další obyvatelé a vytvořila se zde velice aktivní skupina lidí, kteří podnikali výlety, scházeli se i mimo program domova a vytvářely se zde přátelské i partnerské vztahy. Obyvatelé domova se starali i o zahradu, vyučovaly se zde jazyky a vznikaly rukodělné kroužky. Vždy bylo tradicí, která se až dodnes udržuje, že na akce Domova Kytín jsou zváni též obyvatelé obce Kytín. Domov nebyl jako stavba určen pro sociální zařízení, takže bylo nutno provést řadu technických úprav, jejichž největší část byla a je prováděna za ředitele pana Ing. Petra Korduleho. V domě bylo chladno a průvan, proto byly vyměněny dveře i

okna, dlaždičky v chodbách byly nahrazeny linoleem, takže vozíky, které vozí sestry, nejsou již tak hlučné. Úprav bylo daleko více a probíhají stále, takže je všechny nebudu jmenovat. Každoročně se pořádají společné akce s obcí pro obyvatele domova i obce. Jde hlavně o oslavu 1. máje a oslavu Dne seniorů. Další takovou akcí je Velký letní koncert, kde každoročně účinkuje Pražský komorní orchestr pod vedením pana Mgr. Václava Vomáčky a Vánoční koncert, který organizuje pan Bedřich Gregorini. Tyto akce jsou v celém roce nejvýznamnější. Upevňují dobré vztahy mezi

Ze života obce

domovem a obcí. Umožňují, aby se zde seznamovali důchodci domova s důchodci v Kytíně. Pro důchodce v Kytíně provádí Domov Kytín aktivizační a terénní pečovatelské služby. Tím je prospěšný i obci. V posledních letech se zavedly pravidelné schůzky důchodců domova se starostou panem Miloslavem Holým, kde mohou obyvatelé domova mít připomínky k obci, např. se zajímali o umístění laviček na trasách pravidelných procházek důchodců. Obec k těmto připomínkám přihlíží. Obyvatelé domova se zde dozvídají o všech důležitých věcech, které se odehrávají v obci. Náš domov má dobrou pověst, co se týče práce zdravotnického personálu, která je skutečně náročná a je prováděna s velkou pečlivostí. Totéž se týká i personálu na úklid a také kuchyně, kde panují velmi dobré vztahy s obyvateli domova, jídlo je velmi dobré a je ho dostatek. Také provozní úpravy v bytech se provádějí pravidelně, např. zajištění nábytku, odvzdušnění topení, regulace vody atd. Již léta pracuje v domově fotokroužek, jehož vedoucím byl ze začátku pan Jiří Černý, tehdy zástupce firmy Canon. Kroužek se osamostatnil, zúčastňuje se pravidelně krajské soutěže s celostátním dosahem „Senior handicap“ v Lysé nad Labem, kde byly jeho práce několikrát oceněny. Fotokroužek vytváří pravidelně nástěnky s aktuální tematikou a spolupracuje s obcí. Velký kus práce odvádí v domově také římsko-katolická církev. Pan farář Jan Dlouhý celebruje v domově pravidelné mše a paní Ing. Zuzana Bergmanová přednáší témata, spojená s evangeliem. Vznikl zde kroužek, který si vytvořily samy obyvatelky domova. Seznamují se s životopisy svatých a

Ze života obce

pravidelně se modlí. Velmi úspěšným kroužkem byl kroužek rukodělný, který léta vedla paní PhDr. Jitka Veselá, a jeho výtvary, tj. zvířátka a různé oblíbené postavičky, se prodávaly na trzích v Kytíně a na „Hrách bez hranic“. Protože už je nyní u nás menší počet důchodců, kteří jsou schopni plést nebo háčkovat, dělají se jednodušší věci a tento kroužek úspěšně vede ergoterapeutka Jana Eberlová. Dále zde funguje kroužek hudby, který vede paní Olga Želichovská pod záštitou aktivizační pracovníce Kateřiny Kordulové, která vede také velmi oblíbený kroužek „Paměť“.

starosta obce pan Miloslav Holý, který se pravidelně zúčastňuje všech důležitých akcí Domova Kytín.

Celkově se dá říci, že Domov Kytín skutečně žije a obyvatelé se tu cítí dobře. Ze starousedlíků domova jsme vybrali nás sedm statečných, kteří zde žijeme nejdelší dobu a přestože už nám odešla řada přátel, které jsme měli rádi, my to nevzdáváme. Srdečně zdravíme Kytín.

Jana Sikorová, obyvatelka Domova Kytín; foto autorka

Co pálí naše lesy?

Rozhovor s vedoucím polesí Mníšek pod Brdy, Ing. Petrem Čechem.

Veřejností v posledních měsících hýbe obava o budoucnost českých lesů kvůli škodám způsobeným kůrovcem. Jaký je aktuální stav lesů v širším okolí Kytína? Jak si vedou oproti ostatním částem republiky?

Zdravotní stav lesních porostů v celé České republice se během několika posledních let dostal do bodu, který v dlouhodobé historii nemá obdoby. Především lýkožrout smrkový mnohde již nekontrolovatelně napadá a ničí smrkové porosty.

Nejpostiženější byly logicky zpočátku nejsušší oblasti, především severní Morava. Odtud se kalamiťní stav napadení přesunul na Vysočinu a dále na západ až do Středních Čech. V letošním roce se předpokládá nejhorší, tedy kalamiťní stav téměř na celém území ČR. Jsou lokality, kde se kůrvec „rozjel“ dříve, a někde je téměř na začátku. Mezi méně zasažená místa zatím patří i polesí Mníšek. Alespoň ve srovnání s polesími Lesního závodu Konopiště, která jsou východně od Vltavy, téměř až na Vysočině. Na našem polesí jsme v loňském roce vytěžili 5 340 m³ kůrovcem napadeného dřeva, což je zhruba dvojnásobek objemu z předchozího roku, který byl také asi dvojnásobkem roku 2017. Čísla jsou to obrovská ve srovnání s normálním stavem, ovšem leckde je dynamika vývoje a kůrovcové těžby mnohonásobně rychlejší. Pro představu uvedu, že na území LZ Konopiště, které zabírá velkou část Středočeského kraje, bude letos potřeba vytěžit asi 750 000 m³ dřeva, a v nejkritičtějších letních měsících je předpoklad těžby až 90 000 m³ za měsíc. Tak velký objem prací je těžko představitelný a ukáže se, jak toto zvládneme. Je nutné si uvědomit, že samotným vytěžením se nic nevyřeší. Je nutné vytěžené dříví asanovat – zamezit kůrovci v jeho vývoji a napadení dalších stromů. Nejdůležitější je napadené stromy v lese včas vyhledat, aby se asanace stihla před výletem nové generace.

Jaký se dá očekávat vývoj v nejbližších letech?

Nic zatím nenasvědčuje tomu, že by se situace měla obracet k lepšímu. Počasí je už roky proti nám, což stav zhoršuje. Podle průběhu letošní zimy se dá očekávat pokračující oslabování stromů a to kůrovci naopak vyhovuje. Dalším problémem je usychání borovic, ze kterých se sice kalamiťně nešíří kůrvec, ale brzy začnou ztrácet stabilitu a borové porosty se budou rozpadat. Jejich zpracování se odkládá, výrobní kapacity jsou využity především ve smrku. V neposlední řadě je a bude problém s odbytem dříví. Zpracovatelské provozy nejsou schopny tak velký objem dříví pojmout. Ceny dřeva jsou a ještě určitě nějaký čas budou na velmi nízké úrovni, což nutně dostává mnoho vlastníků lesa a logicky i stát, jako největšího vlastníka lesa, do problémů.

Co to znamená pro vás s ohledem na těžbu a péči o les?

Znamená to pro nás všechny velkou porci práce a úsilí, abychom rozvoj kůrovce dokázali co nejvíce tlumit a zachránili co nejvíce smrkových porostů. Napadením stromů a jejich vytěžením ovšem les nezaniká. Les tu budeme mít i nadále. Dojde k výsadbě nových stromků, lesní porosty se obnoví, vzniknou mladé kultury, které zase vyrostou.

Pomohlo by vám nějaké širší zapojení veřejnosti? Jsou akce na sázení stromků plánovány i pro naši oblast?

Jak jsem již řekl, nejdůležitější v nadcházející době bude včasné vyhledání čerstvě napadených stromů. Tato činnost, aby pro nás měla smysl, musí být prováděna systematicky a zodpovědně. Pokud by někdo o takovouto spolupráci s námi měl zájem, může mne oslovit, vysvětlím, jak si to představuji, a třeba se domluvíme.

V minulosti v okolí Kytína několikrát proběhlo společné sázení nových stromků. Letos, pokud by byl zájem, bychom takovouto akci někdy

zkraje jara mohli zopakovat. Akce podobného rozsahu, jako byla vloni „Sázíme lesy nové generace“ po celé ČR, se pro naše nejbližší okolí neplánuje.

Před 5 lety jsme řešili i otázku přemnožených divočáků, což je druhá věc, která veřejnost, zejména na Mníšku, aktuálně pálí. Co se podle tebe za tu dobu změnilo?

Počet divočáků se podle mne nijak zásadně nezměnil. Není jich méně ani nijak dramaticky více. Změnil se pohled myslivců na využívání moderní techniky k lovu. Dnes je všeobecně tolerováno používání přístrojů na pozorování i lov v noci, tím se doba umožňující lov prasat prodloužila z přibližně 14 dnů kolem úplňku na celý měsíc. Zásadně se směrem dolů změnila výkupní ceny zvěřiny, což může mít za následek, že časově velice náročný lov divočáků přestává být rentabilní a tudíž atraktivní.

Co říkáš na odstřely na Skalce? Je to podle tebe řešení? Nebo tě napadá jiné?

Snížování stavu divočáků určitě problémům s nimi v okolí Mníšku pomůže. Naháňky jsou jedním z účinných způsobů lovu, které k tomu lze využít. Pokud bude vůle uživatele honitby takového akce dělat, jenom dobře. Bylo by vhodné nepořádat naháňky v době, kdy mají bachyně nejčastěji malá selata, tedy jaro, léto. Nižšího počtu prasat by se dalo dosáhnout i tím, že by se cíleně odlovily některé bachyně v době, kdy již mláďata nevodí. Chápu ovšem, že toto není v souladu s mysliveckými tradicemi a pojetím řádného chovu zvěře. Byl by to čistě účelový zákrok k omezení reprodukce. Samotné snížení početního stavu problém nevyřeší, nadále platí, že by si každý, kdo chce působení divočáků na svém pozemku eliminovat, měl učinit taková opatření, aby svůj majetek uchránil. Tedy důkladné oplocení. Divočáci byli a budou součástí naší přírody, patří do ní. Mníšek pro svoji polohu blízko u lesa pociťuje jejich přítomnost intenzivněji než jinde. Tak jako mají ve velkých městech holuby, v Mníšku mají divočáky. Stále tvrdím, že jsou honitby s mnohem početnější populací prasat, a nic mimořádného se tam kvůli nim neděje.

Dagmar Čechová, foto autorka a Petr Čech

Stejně jako v čísle 1/2015 Kytínského zpravodaje jsem o vyjádření k otázce „přemnožení černé zvěře“ a případného řešení požádala i hospodáře Mysliveckého spolku Kytín pod Brdy, o.s., Josefa Slepíčku. Jak situaci v honitbách týkajících se Kytína vidí on?

„Prasat je podle mě stále stejně, jejich stavy se nijak dramaticky nezvyšují. Nicméně na pozemcích, kde dříve bývaly lesy, pole či louky, jsou dnes zahrady a domy, a lidé se diví, že jim tam černá zvěř škodí. Celý problém je dlouhodobě zkrátka v tom, že lidé prasata vytlačují z jejich přirozeného prostředí.“

Samozřejmě je nepříjemné, když někomu rozryjí zahrádku, ale lidé mnohdy nevidí, že škody od divočáků jsou i v lese, na loukách a polích. Tam jsou páchány ve velkém a tam se jimi skutečně musíme zabývat, protože jde o naše honitby. Například i v okolí Skalky škody řešíme, protože je to na hranici naší honitby, ale jsou to nehonební pozemky, kde se lovit nedá. Tam můžeme provádět maximálně preventivní opatření, například aplikovat pachové ohradníky, protože veškerý odlov může probíhat pouze na honebních pozemcích. Kdyby mělo k odlovu dojít na nehonebním pozemku, je to běh na dlouhou trať, zajistit si na to výjimku na příslušných úřadech. Tím se prostě aktuální problém, že má někdo divočáka na zahradě, vyřešit nedá.

Rád bych řekl, že samozřejmě děláme, co můžeme. 14. října 2019 nás vedení města Mníšek vyzvalo ke zvýšenému odlovu černé zvěře a do konce kalendářního roku jsme jen na mníšeckém katastru ulovili téměř 60 prasat. Nicméně takové číslo oproti jiným letům se nijak nevymyká – odlovy v řádech takových čísel jsou u nás běžné každoročně.

Nejsem sice vystudovaný biolog, ale zcela jistě vím, že vlci tento problém neřeší, čímž reaguji na úsměvné úvahy, které se v poslední době vyrojily. Kdo chce skutečně vyřešit situaci, kdy mu na pozemek často chodí prasata, musí si prostě opatřit pevný plot, jiné řešení to nemá. Na nehonebních pozemcích je to zkrátka věc majitelů pozemku.“

Ze života obce

**Fotoreportáž
z letošního
kytínského
masopustu**

Foto:
Dagmar Čechová

Spirála a Poutníkův trůn

Pod zelenou klenbou brdských lesů nalézá se malebná víska Kytín, dole pak modrá studánka se zázračnou vodou. Znak místa, kde žijeme. Kdysi pusté místo, Vlčí jámy zvané. Břidlicový lom, pak skládka kompostu a siláže. Kopřivy zde vládly, kravičky se pásly.

Díky pochopení sousedů Jarý Cihelky, Jindry Báry, Martina Šimáka a starosty Kytína se podařilo dílo dovést do současné podoby. Na prvního máje 2014 jsme zde zasadili cedr. 1. ledna 2017 jsme slavnostně vztyčili vlajku Kytína. Kytínská Spirála se stala místem setkávání, stejně jako místem startů i cílů turistických akcí. Návštěvníci zde odkládají hole, berle i své starosti.

14. září 2019 jsme zde za účasti mníšeckého faráře p. Dlouhého vztyčili starobylý kříž, jako symbol našich evropských tradic. Pan farář tento kříž oficiálně vysvětil. Kytínská Spirála se tak stává poutním místem jako Skalka v Mníšku. 28. ledna 2020 náš starosta, Míla Holý, nechal na Kytínské Spirále instalovat definitivní, masivní Poutníkův trůn.

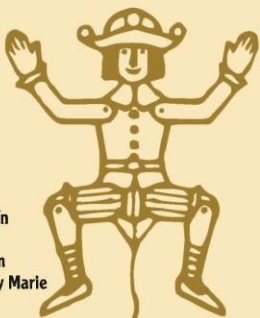
Nedávno na místě proběhla inspekce z Ministerstva životního prostředí. Kytínská Spirála obstála na výbornou. Dle vyjádření pracovníků MŽP je Kytín vzorem pro ostatní obce regionu. Naším cílem je, aby toto místo bylo v souladu s původním přírodním prostředím této lokality.

Dne 9. 2. 2020 byl ustaven kytínský turistický spolek pod názvem „SPIRKYT“. Budeme reprezentovat naši obec Kytín na turistických akcích doma i v zahraničí. Zakládající členové jsou Holý Miloslav, Kulhánková Alena a Ployer Jindřich. Další členové jsou vítáni. Připravujeme akce pěší, cyklo, na bruslích, na běžkách aj. V červnu bude SPIRKYT reprezentovat naši obec Kytín na cykloakci v Dánsku. Naše aktivity startujeme vždy na Kytínské Spirále u Poutníkov trůnu.

Kontakt: Jindra Poutník Kytínský (JiPoKy), tel. 603924921, foto autor

Kalendář kulturních akcí Kytín 2020

-
-
-
-
-
- 17. 1. Teplákový ples – Pivovar Kytín
 - 25. 1. Myslivecký ples – Restaurace Na Vršičku
 - 22. 2. Masopust – pochod masek, sraz v 11 hodin;
Masopustní zábava, hraje skupina Naex-band – Restaurace Na Vršičku
 - 29. 2. Oslava výročí založení pivovaru
 - 14. 3. Josefská zábava – Pivovar Kytín
 - 11. 4. Pozvání na Bílou sobotu – oslava Velikonoc
 - 18. 4. Den Země
 - 30. 4. Čarodějnice
 - 1. 5. Závod do vrchu Andělské schody
 - 8. 5. Oslavy 75. výročí II. světové války
 - 14. 5. Májové oslavy – Domov Kytín
 - 6. 6. Hry bez hranic v Klíně
 - 13. 6. Dětský den v Kytíně
 - 20. 6. Svatoján
 - 8. 8. Velký letní koncert
 - 16. – 22. 8. Sochařské sympozium v Bojanovicích
 - 22. – 29. 8. „Kulturní léto v Kytíně pode vsí“
 - 22. 8. Nohejbalový turnaj na hřišti pode vsí
 - 23. – 27. 8. Letní kino
 - 27. – 30. 8. Kytínská pouť
 - 28. 8. Venkovní zábava, kapela Signál
 - 29. 8. Tradiční závod koňských stříkaček, odpolední i večerní program
 - 12. 9. Posvícenská zábava – Restaurace Na Vršičku
 - 14. 9. Pěkná hodinka – Pivovar Kytín
 - 1. 10. Den seniorů – Domov Kytín
 - 31. 10. Dušičky – lampiónový průvod
 - 14. – 15. 11. Svatomartinské hody v místním pivovaru
 - 28. 11. Rozsvícení vánočního stromu v Kytíně
 - 5. 12. Mikulášská berle
 - 6. 12. Divadelní představení pro děti – Pivovar Kytín
 - Mikulášská nadílka – Pivovar Kytín
 - 17. 12. Vánoční koncert v Domově Kytín od 14 hodin
 - 20. 12. Vánoční koncert v kostele Nanebevzetí Panny Marie od 18 hodin

Na akcích jsou požtovány záhlavy pro kroniku obce. Prosíme všechny účastníky, kteří nechtějí být natáčeni, aby to oznámili kameramanovi na místě. Změna programu vyhrazena.

RÁDI BYCHOM VÁS POZVALI NA BESEDU s TOMÁŠEM TÖPFEREM

VEČEREM PROVÁZÍ ROBERT TAMCHYNA, ŘEDITEL DIVADLA VIOLA

Kdy: **21. 4. 2020** OD 19 HOD
Kde: PIVOVAR KYTÍN, 1. PATRO
Vstupenky: PŘEDPRODEJ 150 Kč/
OS, PRODEJ U MILENY FÁROVÉ,
TEL. Č. 723 456 048 NEBO NA
MISTOSTAROSTKA@KYTIN.EU
ORGANIZUJE OBEC KYTÍN

Tomáše Töpfera můžete znát z řady televizních i divadelních rolí jako např. Četnické humoresky, Vyprávěj nebo První republika. Vystudoval konzervatoř a herectví na DAMU (1972), po absolutoriu začínal jako herec v Divadle P. Bezruče v Ostravě. V letech 1978 -1983 byl členem Činoherního studia v Ústí nad Labem a odtud přešel do Divadla E.F. Buriana (1983-1987). Je držitelem ceny Alfreda Radoka za rok 1995 v kategorii nejlepší mužský herecký výkon (inscenace Jacobowski a plukovník, role Jacobowski, Divadlo na Vinohradech) a ceny Thalie za rok 2006 roli Tovjeho v inscenaci Šumař na střeše (Divadlo na Fidlovačce). Od 1. září 2012 je ředitelem Divadla na Vinohradech.

Obecní úřad, to jsou živí lidé

Rádi bychom vám dnes představili obecní úřad trochu jinak – nejenom jako užitečné informace, které se nám v praktickém životě hodí, ale jako živé lidi, kteří se podílejí na tom, že úřad může dobře a spolehlivě fungovat.

**Jitka
Arnoldová**

Běžný občan nemá příliš představu o tom, v čem spočívá práce obecního úřadu. Jaká je vaše náplň práce?

Jitka: Já zpracovávám celé účetnictví včetně mezd a personalistiky. K tomu pak rozpočet, finanční a ekonomické tabulky, výkazy, inventury a závěrky. Kdo není účetní, asi mu to moc neřekne, ale pro představu – moje práce na obecním úřadě naplní za rok nějakých deset dvanáct šanonů.
Markéta: Já mám evidenci obyvatel, evidenci hřbitova, mám na starosti smlouvy na pronájem pozemků, vybírám poplatky, zapisuji poštu, starám se o datovou schránku a o Czech-point.

To zní jako dost práce. Oficiálně jste tu čtyři hodiny týdně. Stačí to?

Jitka: Určitě jsem tady více. Během těch čtyř hodin pro veřejnost se nedá v klidu účtovat. Spíše si se starostou řekneme co je nového, co je třeba připravit, vyřídím poštu, maily, zaplatím faktury. Účtuji hlavně v pátek přes den, někdy o víkendu.

Markéta: Já to mám nárazově, někdy si práci dodělávám o víkendu, někdy sem přijdu v pondělí...

**Markéta
Šlégrová**

Co vnímáte jako největší komplikaci při vaší práci?

Jitka: Na začátku roku mám hodně termínů k odeslání různých výkazů, statistik, tabulek a vypořádání, kdy musím během krátké doby vše zpracovat, ale pak už se to stabilizuje a zklidní.

Markéta: Já to mám taky nejnáročnější v první polovině roku, kdy lidi chodí platit poplatky, a musím přeskakovat z jedné práce na druhou. Musím si pak svoji práci dodělat mimo úřední hodiny.

Hodně se mluví o elektronizaci státní správy a samosprávy s tím, že by to mělo usnadnit život občanům i úředníkům. Jak to vnímáte vy z druhé strany?

Jitka: Jako usnadnění to úplně nevnímám. Nebráním se tomu, přizpůsobuji se – teď nově třeba s e-neschopenkami. Ale všechno se komplikuje tím, že stát, kraj i ministerstva kromě té elektronické podoby zároveň všechno požadují v papírové podobě – všechno tedy nakonec musím mít k dispozici i papírově. Jako dobré vidím, že to ukazuje nějaký směr a jednou to možná v té elektronické verzi bude fungovat líp, ale teď to zatím necítím. U podnikatelů se dá už leccos vyřídit jenom elektronicky, tam už to funguje. Ale v té státní sféře jsme na obcích pořád ještě hodně zakletí v papírech.

Markéta: Já narážím na totéž – taky musím mít všechno kromě elektronické podoby k dispozici i papírově.

Co by vám vaši práci usnadnilo?

Jitka: Já bych měla radost, kdyby občané platili včas, abych nemusela posílat upomínky. To je práce navíc. A měla bych radost, kdybych měla větší pracovní místo, stůl, což tady nejde, tak nemám kde si rozložit šanony a papíry. Ale jinak jsem spokojená.

Markéta: Mně by pomohlo, kdyby lidi platili více přes účet, to by nám oběma usnadnilo práci, jinak jsem taky spokojená.

Jakub Hučín, foto autor

Poplatky za odvoz komunálního odpadu

Pro rok 2020 je stanovena výše poplatku za odpady na částku 500 Kč za trvale žijící osobu v Kytíně, resp. za chatu. Stejně jako v minulém roce obdrží každá domácnost s trvale bydlícími obyvateli v Kytíně po zaplacení poplatku od obecního úřadu samolepku, kterou si vylepí na popelnici (počet osob na jednu vydanou známku jsou 3, domácnosti s počtem osob vyšším než 3 osoby mají nárok na adekvátní počet samolepek). Poplatek je splatný jednorázově, a to nejpozději do 30. 6., nebo ve dvou stejných splátkách, vždy nejpozději do 31. 3. a do 30. 6. Cena poplatku pro osoby mladší 6 let, starší 70 let a držitele průkazu ZTP a ZTP-P je 350 Kč. Včas nezaplacené nebo neodvedené poplatky nebo část těchto poplatků může obecní úřad zvýšit až na trojnásobek.

Chataři, kteří v obci nejsou přihlášení k trvalému pobytu a kromě využití sběrných kontejnerů mají zájem o zajištění odvozu popelnice (přidělení nálepky pro rok 2020), musí kromě běžného poplatku za odvoz a likvidaci odpadu s obcí uzavřít smlouvu na odvoz popelnic (cena této služby je pro rok 2020 rovněž 500 Kč).

Informace obecního úřadu

Vzhledem k tomu, že cena za odvoz odpadů byla několik let zachována na stejné úrovni při současném růstu nákladů, dojde pravděpodobně v příštím roce k navýšení této částky.

Úprava sběru velkoobjemového komunálního odpadu

Bývalé sběrné místo velkoobjemového komunálního odpadu u silnice Na Rovina („u pana Ritschla“) bude z důvodů zneužívání tohoto místa ke skládání odpadu ze strany různých firem uzavřeno. Prostor bude nadále monitorován kamerovým systémem s dálkovým přenosem, aby se zamezilo vzniku černých skládek na tomto místě. Kontejner na velkoobjemový odpad bude obyvatelům Kytína k dispozici dvakrát do roka obdobně jako v případě sběru nebezpečného odpadu. O termínu přistavení kontejneru budou občané s předstihem informováni.

Poplatky za vodné a stočné v roce 2018

Výše poplatku za vodné od 1. 1. 2019 je 30,27 Kč za m³ (bez DPH).

Výše poplatku za stočné od 1. 1. 2019 je 35 Kč/m³ (bez DPH).

Uvádíme zde cenu **bez DPH**, vzhledem k tomu, že v průběhu roku 2020 dojde ke snížení DPH z 15 % na 10 %. Sníží se tak i koncová cena vodného a stočného pro obyvatele obce.

Poplatek za psa

Majitel psa je povinen za každého psa staršího 3 měsíců zaplatit každý rok poplatek ve výši 100 Kč, a to do 30. 1. 2020. Pokud majitel psa získá během roku, či pes dovrší během roku věk 3 měsíců, je majitel povinen tuto skutečnost ohlásit a zaplatit poplatek. Prosíme, aby majitelé na obecní úřad nahlásili i skutečnost, jestliže jim povinnost platit poplatek za psa zanikla (úhyn, ztráta, prodej, darování psa).

Poplatky je možné uhradit i bezhotovostně na účet obce:

0388058339/0800, nezapomeňte vždy uvést variabilní symbol – číslo popisné, nebo číslo evidenční domu. Pokud se nepodaří bezhotovostní platbu identifikovat, bude zaslána zpět.

Při jakékoli nejasnosti je možné se v úředních hodinách (st, pá, 16-18) obrátit na účetní, paní Jitku Arnoldovou – tel.: 318 590 640, e-mail: ucetni@kytin.eu, nebo na evidenci obyvatel, paní Markétu Šlégrovou – tel.: 318 590 640, e-mail: evidence@kytin.eu.

Informace obecního úřadu

Sběr nebezpečného odpadu bude probíhat **28. 3. 2020 8:00–11:00** a **26. 9. 2020 8:00–11:00** na návsi obce

Sběr kovového šrotu bude probíhat **18. 4. 2020**

Sběr použitého kuchyňského oleje: Nevylévejte použitý kuchyňský olej do odpadů, šetřete životní prostředí i životnost vaší kanalizace. Stačí olej doma slévat do PET lahví a uzavřené PET lahve vhazovat do připravené nádoby na sběr použitého oleje.

Kontejnery na PET láhve s použitým kuchyňským olejem budou umístěny v místech pro sběr tříděného odpadu.

Naléhavě bychom chtěli požádat všechny **majitele psů, aby po svých mazlíčcích uklízeli**. Týká se to nejenom návsi, ale celé obce. Exkrementy rozetuté po trávnících v obci i před jednotlivými domy jednak obtěžují jejich majitele a jednak nedělají obci dobrou vizitku u návštěvníků obce.

Co do kanalizace nepatří

Vážení občané,

v obci Kytín jsou splaškové vody odváděny kanalizací pro veřejnou potřebu a čištěny na čistírně odpadních vod. Tato stavba jednoznačně přispívá ke zlepšení životního prostředí v obci, i když za cenu vyšších nákladů pro mnohé z nás. Náklady na odvádění a čištění odpadních vod jsou závislé na mnoha faktorech. Některé, jako ceny el. energií, poplatky za vypouštění vyčištěných vod z čistírny do potoka nebo výši DPH nemůžeme ovlivnit. Můžeme však svým chováním ovlivnit náklady na opravy čerpadel, likvidaci pevného odpadu z odpadní vody apod. Ptáte se jak? Je to jednoduché.

Vedle zabránění vtoku dešťových vod do splaškové kanalizace stačí se ke kanalizaci chovat správně a nevyužívat ji jako odpadkový koš. Provozovatelé kanalizací a ČOV čelí vzrůstajícím provozním problémům a dodatečným nákladům na čištění odpadních vod z důvodů zvýšeného výskytu výrobků pro osobní péči ve veřejných kanalizacích. Je pravdou, že výskyt těchto produktů (vatové tyčinky, hygienické vložky, dětské či odličovací ubrousky atd.) není novou záležitostí a provozovatelé se s nimi

Informace obecního úřadu

v různé míře setkávají a vyrovnávají již řadu let. V poslední době však někteří výrobci produktů osobní péče uvádějí na trh vlhčené ubrousky jakožto částečnou náhradu toaletního papíru, které lze dle jejich deklarace stejně jako toaletní papír spláchnout do kanalizace. Taktéž někteří výrobci toaletního papíru vyrábějí tento produkt s nosičem (ruličkou), který označují za rozpustitelný a taktéž spláchnutelný.

VaK Beroun, jako provozovatel kanalizace upozorňuje, že vlhčené ubrousky způsobují řadu provozních problémů při odvádění, čerpání a čištění odpadních vod, významným způsobem zvyšují náklady na servis a údržbu všech zařízení a v neposlední době mají výrazný negativní vliv na řádné plnění požadavků vyplývajících z příslušných vodoprávních povolení. Vlhčené ubrousky a jiné přípravky pro osobní péči mají tendenci ulpívat v kanalizačním potrubí a vytvářet tak překážky v odvádění vody. Důsledkem je výrazné snížení průtočného profilu kanalizačních sítí, zanášení česlí, ucpávání čerpadel a vyřazení nejrůznějších čidel měřicí techniky z činnosti.

Dalším významným problémem je používání domácích drtičů odpadů u zákazníků. Kuchyňský odpad však dle zákona o vodách není součástí komunálních odpadních vod a způsobuje vážné problémy nejen s odváděním odpadních vod kanalizační sítí, ale také při jejich čištění a následném vypouštění do toků. Kanalizace slouží výhradně pro odvádění a zneškodňování odpadních vod a nelze připustit, aby do tohoto systému byly odváděny odpady. Kuchyňský odpad je dle zákona o odpadech organickým kompostovatelným biologicky rozložitelným odpadem a je povinnost s ním nakládat v souladu se zákonem. Jeho vypouštění do kanalizace pro veřejnou potřebu je porušením povinností zákona o vodách a zákona o odpadech a navíc porušením podmínek a limitů kanalizačního řádu pro naši obec.

Kanalizace má tedy sloužit výhradně pro odvádění a zneškodňování odpadních vod, ostatní výrobky mají být recyklovány či odstraňovány jako komunální odpad, i když jejich výrobci uvedou na obalu informaci o možnosti jejich spláchnutí do kanalizace. Důsledné dodržování výše uvedených pravidel přispěje ke snížení počtu havarijních situací na stokové síti či jednotlivých stupních čistíren odpadních vod a snížení nákladů spojených s řešením těchto událostí.

Co do kanalizace nepatří:

Do kanalizace pro veřejnou potřebu nepatří tento odpad:

Biologický odpad - patří do kontejnerů na bioodpad nebo do zahradních kompostérů či do komunitních a obecních kompostáren
odpady z kuchyňských drtičů,
zbytky jídel, zbytky zeleniny a ovoce a dalších potravin
tuky a oleje (fritovací a ostatní oleje z domácností) – patří do **sběrných vozů případně do komunálního odpadu**
odpad z údržby zahrad a sadů (např. ovoce, větve z prořezů, posekaná tráva apod.) - patří do kompostu, nádob na svoz biologického odpadu, komunálního odpadu

Veškeré hygienické potřeby - patří do kontejnerů na směsný odpad

Chemikálie a další nebezpečné látky - patří do stabilních sběrových míst v jednotlivých městech)

staré barvy, ředidla, lepidla
kyseliny, hydroxidy, detergenty
mazadla, oleje
zbytky čisticích prostředků
domácí a zahradní chemie
obsah baterií, ropné látky
radioaktivní látky, infekční a karcinogenní
a další chemické látky

Léky - patří do stabilních sběrových míst nebo zpět do lékárny

Záchranka v mobilu může zachránit život

Zůstat na odlehlém místě sám, **zraněný a bez pomoci je noční můrou** většiny z nás, ať už se jedná o obavy o vlastní život nebo zdraví našich blízkých. Od března letošního roku je možné přivolat si pomoc přímo na místo, kde se nacházíte, pomocí speciální aplikace určené pro tzv. chytré telefony. **Oficiální mobilní aplikace Zdravotnické záchranné služby ČR** se nazývá jednoduše - **ZÁCHRANKA**. Je určena pro

Informace obecního úřadu

mobilní telefony s operačními systémy iOS a Android a stáhnout si ji můžete **zdarma**.

Podstatou aplikace je, že **v případě nouze stisknete a podržíte tlačítko na displeji svého telefonu**, čímž se automaticky spustí volání na číslo rychlé zdravotnické pomoci 155 a navíc systém záchranářům rovnou odešle informaci o Vaší poloze (GPS souřadnice). Záchranáři se tak rychleji dozvědí, kde přesně se nacházíte, ať už je to třeba na odlehlé silnici III. třídy, v lese nebo ve Vám nepříliš známém prostředí.

„**Aplikace Záchranka** může v některých případech velice pomoci k dohledání postiženého. Tím **výrazně urychluje dojezd záchranné služby na místo neštěstí a zvýší šanci na záchranu lidského života**. Operační středisko Zdravotnické záchranné služby Středočeského kraje již několikrát zaznamenalo volání přes tuto aplikaci,“ říká **Marek Hylebrant**, vedoucí Krajského školícího a výcvikového střediska Zdravotnické záchranné služby Středočeského kraje, **kteřý byl školitelem nelékařských a nezdravotnických pracovníků ZZMV**.

Hlavní sestra ZZMV, Růžena Tichá, oceňuje také edukativní návody k první pomoci a přehled nejbližších lékařských pohotovostí či lékáren, které aplikace také nabízí: „**Díky jednoduše napsaným textům a obrázkům, dokáže Záchranka poradit i nezdravotníkům a laikům. Popisuje efektivní postup k pomoci postiženým hned v několika základních oblastech první pomoci – bezvědomí, dušení, krvácení nebo třeba při úrazech. Záchranka učí se první pomoci nebát a zasahovat.**“

Aplikaci si můžete stáhnout na www.zachrankaapp.cz. Je důležité, abyste současně ve svém telefonu zapnuli možnost určování Vaší polohy. Pro správné fungování je potřeba ověřit Vaše telefonní číslo prostřednictvím automaticky zasláného kódu. Současně můžete do aplikace zadat informace o roku svého narození a o svém zdravotním stavu (zda se například léčíte s diabetem, s onemocněním srdce či plic nebo jste třeba neslyšící), které následně usnadní péči záchranářů o Vás. Zadat můžete i kontakt na blízkou osobu.

Obecní DEFIBRILÁTOR pro záchranu života

U budovy obecního úřadu bude umístěný veřejně přístupný defibrilátor pro případ náhlé neodkladné resuscitace. Obsluhu zvládne každý – přístroj bude sám řídit obsluhu pomocí hlasových pokynů, jak postupovat při resuscitaci člověka při bezvědomí či náhlé zástavě srdce. Přístroj je určený k resuscitaci dospělých, ale i dětí.

Z receptů našich hospodyněk (a hospodářů)

Třešňový likér

Na masopustním průvodu jste ochutnali náš domácí třešňový likér z kytínských třešní. Přinášíme vám recept, abyste si mohli přichystat na zimu něco příjemného pro zahřátí:

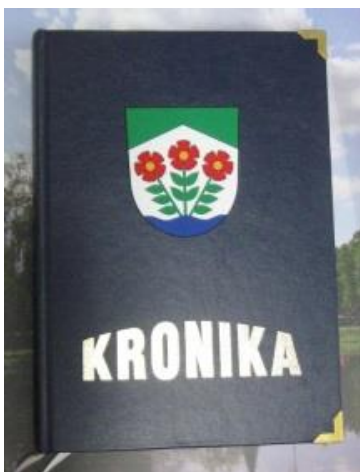
Ingredience:

1-1,5 kg třešní
500 g cukru
1,5 l vodky
6 hřebíčků
3 kousky skořice
hvězdička badyánu

Postup:

Omyté třešně vypeckujeme a rozpůlíme, aby pustily více šťávy. Nasypeme do velké láhve a přisypeme cukr. Přidáme koření a zalijeme vodkou. Sklenici uzavřeme a na světlém místě necháme 4-6 týdnů. Směs je možné občas promíchat, aby se chutě dobře promísily. Poté likér přecedíme a stočíme do lahví. Uzavřeme a necháme v chladném a tmavém místě několik měsíců zrát. Zcezené třešně nevyhazujeme, můžeme je dát do mrazáku a využívat k ochucení a ozdobení dortů nebo koláčů.

Z kytínských kronik

Jaké byly ceny zboží a platy před 100 lety

Jedno a dvoukorunové bankovky rakouské platily u nás do 15. října 1919, do které doby vyměňovány byly za československé nové jedno a pětikoruny; při výměně sráženo z jejich platební hodnoty 10 %. Okolkované stokoruny rakouské platily do 15. listopadu 1919, kdy vydány byly čsl. padesátikoruny.

Na státní půjčku (pokladniční poukázky)

upsáno bylo ve zdejší obci Kč 22.500,-

V měsíci březnu 1920 byly následující ceny životních potřeb:

mouka k vaření 1 kg 2 Kč, chlebová 1 kg 1,70 Kč, pšenice 1q 80 Kč, žito 1q 80 Kč, ječmen 1q a oves 1q 75 Kč. Vším hospodařil stát.

1 kg hovězího masa 15 až 22 Kč, 1 kg vepřového masa 27 až 32 Kč, 1 kg másla 40 Kč, 1 vejce 80 h, 1 kg kůzlete 30 Kč, jehně 240 Kč, sele 50 Kč za 1 kg živé váhy, 1l mléka 2 Kč, 1kg máku 12 Kč,

1 kg petroleje (tento byl ve zdejší obci dvakrát za zimu a to 40 kg a 74 kg pro Kytín i Lhotku) 7,60 Kč, 1 kg karbidu 11 Kč, 1q hnědého uhlí 16 Kč, 1m³ palivového dříví 28 Kč až 34 Kč, 1 pero ku psaní 32 h, arch papíru 20 h.

Pánská košile 60 až 100 Kč, pánský oblek prostřední jakosti 600 Kč, pánské boty 300 až 500 Kč, dámské boty 300 Kč, dětské boty 200 Kč.

Platy: tesař a zedník 20 Kč denně a stravu, zemědělský dělník 1 Kč až 2 Kč za hodinu a stravu.

Kytín 2
Mnišek pod Brdy
252 10

Domov Kytín, poskytovatel sociálních služeb

Terénní pečovatelská služba

Posláním pečovatelské služby je:

Poskytovat službu seniorům a zdravotně postiženým občanům se sníženou soběstačností v jejich domácnostech.

Základní činnosti pečovatelské služby:

- dovoz obědů,
- pomoc při osobní hygieně,
- pomoc při zajištění chodu domácnosti,
- pomoc při zvládnutí běžných úkonů péče o vlastní osobu,
- zprostředkování kontaktů se společenským prostředím.

Služba je poskytována v předem vyjednaném rozsahu, podle stanovených pravidel a dle platného ceníku.

Odlehčovací služba

Cílem je poskytnout podporu pečujícím osobám, které se starají o svého blízkého a vytvořit jim tak podmínky pro vlastní odpočinek nebo vyřízení osobních záležitostí.

Telefon: 311 363 901, 906

E-mail: romana.stepanova@ddkytin.cz

Web: www.ddkytin.cz